

Звіт про Щорічну конференцію BEARR Trust 2022

Війна в Україні: реакція громадянського суспільства

BEARR THE BEARR TRUST Щорічна конференція 2022

“

**Війна в Україні:
реакція громадянського
суспільства**

П'ятниця, 18 листопада 2022 р.
з 13:00 до 16:00 (Лондон)
В Лондоні та онлайн через Zoom

Ви можете знайти запис конференції і в [оригінальному аудіо](#), і [українською](#), і [англійською](#), та [російською мовою](#) на нашому [каналі YouTube](#).

Щорічна конференція BEARR Trust 2022 року на тему: «Війна в Україні: відповідь громадянського суспільства» стала гібридним заходом, до якого 65 учасників приєдналися онлайн з України та інших країн, а 30 зустрілися на лондонському майданчику. Дві панелі, модераторами яких виступили представники BEAR, обговорили уроки, отримані з їхнього досвіду за останні дев'ять місяців, та виклики, пов'язані із зимою та місяцями після цього.

Було чудово мати можливість побачити наших українських та молдовських друзів, якщо не особисто, то принаймні на екрані, хоча деякі з них іноді перебували в темряві або змушені були налаштовувати світло чи підключення до Інтернету. Незважаючи на жахливі часи, які їм довелося пережити, вони, здавалося, були добросердечні та сповнені рішучості продовжувати свою неймовірно цінну гуманітарну роботу стільки, скільки потрібно.

До першої панелі увійшли:

- **Ольга Донець** – директор Донецького молодіжного дебатного центру, створеного в Донецьку та Луганську, зараз працює з Києва
- **Тамара Абабій** – президентка ГО «Ліга польських жінок у Молдові», Кишинів
- **Марат Абдуллаєв** – засновник та директор Молодіжного благодійного фонду «NEXT», м. Одеса

До другої панелі увійшли:

- **Дар'я Герасимчук** – радник – уповноважений Президента України з прав дитини та дитячої реабілітації
- **Ірина Георгіївна Лось** – директор департаменту відкритих дверей, Нікополь
- **Ліліана Ротару** – президент та засновниця організації «Діти, громада, сім'я» (CCF), Кишинів
- **Анна Бондаренко** – засновниця та генеральна директорка Української волонтерської служби, Одеса

Детальніше про наших спікерів читайте [тут](#).

Із двох панельних дискусій впливають такі ключові моменти:

- Життя 5 мільйонів дітей в Україні змінилося назавжди. Кожна дитина була травмована війною: відомо, що 441 дитина загинула і 2440 отримали поранення, але реальні цифри вищі. Виявляється більше смертей, оскільки кожне село та місто звільняються.
- Стрес впливає на дітей, особливо на тих, хто переїжджає в межах України або за кордон. Всі вони хочуть повернутися додому: українці – не типові біженці, а люди, які шукають тимчасового притулку, і коли його знаходять, вони мають знайти роботу і підтримувати зв'язки з українським корінням. Уряд України хоче працювати з приймаючими країнами, щоби повернути дітей.
- В Україні склалася культура волонтерства, яка об'єднує людей різного віку, в тому числі на окупованих територіях, які хочуть допомогти організаціям, що потребують. Останні дослідження показують, що 82% людей, які залишилися в Україні, або займаються волонтерством, або роблять пожертви.
- Усі ОГС, представлені на конференції, були створені за роки до вторгнення у лютому 2022 року та мали розвинені мережі партнерів в Україні та за кордоном. Вони готувалися до війни, але все ж були шоковані масштабами атаки і спочатку не знали, як реагувати.
- Дуже швидко вони отримали пропозиції про допомогу, оскільки всі згуртувалися разом. Вони зрозуміли, що дві третини України є небезпечними і зосередилися на порятунку життів, забезпеченні предметами першої необхідності, включаючи продукти харчування, ліки, одяг, засоби гігієни, дитячі товари, ковдри та джерела електроенергії.

- Вони допомагали і продовжують надавати допомогу в евакуації багатьох тисяч людей з місць, що знаходяться під постійними сильними бомбардуваннями, у більш безпечні райони. Люди похилого віку та люди з інвалідністю часто не можуть бути евакуйовані.
- Мережі ОГС дозволили їм звернутися за відповідною допомогою та налагодити зв'язки з новими партнерами.
- Вони створили мобільні бригади волонтерів, які виїжджали до центрів переселенців та біженців.
- Вони запитували вразливих людей, що їм потрібно, і деякі розповсюджували анкети, запитуючи про потреби, крім готівки та їжі. Травмованим людям потрібен час, щоб відкритися та поговорити про свої потреби, але співробітники ОГС та волонтери побудували довіру завдяки своїй роботі з ними.
- Багато ОГС зосередилися на сім'ях з маленькими дітьми, включаючи дітей з інвалідністю, надаючи книги, обладнання, заходи та літні прогулянки, щоб дати їм смак нормального життя. Підлітків потрібно втягувати в діяльність. Олена Зеленська працює над стратегічним планом соціального захисту дітей.
- Психологічна підтримка була доступна дорослим і ігрова терапія дітям, допомагаючи їм адаптуватися до нових умов.
- Молдова прийняла 695 000 біженців, з яких 95 000 залишаються в Молдові. Уряд вводить законодавство, щоб вони могли залишатися до року і відправляти своїх дітей до школи та отримувати сертифікати про освіту. Сім'ям рекомендується реєструвати своїх дітей у місцевих школах, але вони часто не хочуть або не можуть

планувати. Була певна заздрість/обурення з боку дуже бідного місцевого населення, але також велика підтримка.

- Ромські сім'ї зазнають певної дискримінації, але останніми роками в Україні стався прорив за допомогою Державної міграційної служби, яка надає належну документацію. Ромські волонтери допомагають налагоджувати зв'язки з ромськими сім'ями.
- Деякі спікери вважали, що місцева влада виявилася некорисною.
- Усі ОГС здавна дивилися в майбутнє. Вони проводять навчання для майбутнього працевлаштування і допомагають людям працевлаштуватися, писати бізнес-пропозиції, починати власні проекти і ставати самодостатніми.
- Входячи в зимовий період, їм потрібно зробити так, щоб у людей на окупованих територіях був хоча б базовий мінімум. Міжнародні організації дуже підтримують, допомагаючи їм доставляти їжу на звільнені території, але росіяни зупиняють волонтерів, які намагаються привезти їжу на окуповані території. Однак гроші можна переказати, у гривнях або рублях.
- Більшість ОГС є невеликими організаціями, які підтримує багато волонтерів. Вони натхненні людьми, які їм зустрічаються і допомагають, і здатні продовжувати працювати, коли бачать, що їхні зусилля дозволяють людям зробити новий початок. Вони також вмотивовані патріотизмом.
- Волонтерська спільнота стійка, але виснажується. Усі ОГС усвідомлюють ризик вигорання персоналу та волонтерів, що погіршується невпинним тиском загрози бомбардувань. Вони отримали певні кошти на навчання та психологічну підтримку персоналу та волонтерів, але таке фінансування не завжди

доступне, і коли надається, воно здебільшого спрямоване на забезпечення потреб людей, яким вони допомагають.

- Більшість регулярних поставок є в Україні, і вони вважають за краще купувати на місцевому рівні, якщо це можливо, для підтримки економіки. Предмети, які може бути складніше отримати, включають смолоскипи, генератори, батареї, теплі ковдри, блоки живлення, термобілизну, їжу, яку можна приготувати без електрики, розкладні ліжка, портативні печі, які використовують дрова. Дрова в дефіциті в Молдові та в степових районах півдня України.
- Існує особлива потреба в спеціалізованому медичному обладнанні для дітей з обмеженими можливостями, такому як інвалідні візки, слухові апарати та генератори для живлення необхідного обладнання.
- Іноземна допомога вітається, приносячи не тільки гроші, а й надію.
- ОГС та волонтери – це ще одна «лінія фронту», кожна з яких воює по-своєму, стільки, скільки буде потрібно.

Автор: Марсія Леві, довірена особа BEARR

Листопад 2022